

Rukouspalvelukset. Rauhan puolesta

Evankeliumi

(Joh. 14: 21 – 27)

”Herra sanoi opetuslapsilleen: ”Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun Isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua, ja häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni.” Juudas – se toinen, ei Iskariot – sanoi hänelle: ”Herra, miksi teet niin? Miksi ilmaiset itsesi vain meille etkä maailmalle?” Jeesus vastasi: ”Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen. Se, joka ei minua rakasta, ei noudata minun sanaani – mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun omani, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. ”Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne. Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut. ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista, jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.”

Rukouspalveluksen evankeliumi on osa isompaa kokonaisuutta, osa Jeesuksen jäähyväispuhetta opetuslapsilleen.

Jeesuksen käskyjen vastaanottaminen ja noudattaminen osoittaa rakkautemme Häntä kohtaan. Tällaista ihmistä myös Isä Jumala rakastaa. ”Häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni.” Tässä Jeesus valmistaa opetuslapsiaan siihen, että kuolemansa ja ylösnousemisensa jälkeen Hän tulee ilmestymään heille, siis ”ilmaisemaan” itsensä.

”Juudas – se toinen, ei Iskariot” tarkoittaa Taddeusta (myös nimellä Lebbeus). Luukas mainitsee Juudas Jaakobin pojan (Luuk. 6: 16), samoin Apostolien tekojen kirja (Ap.t. 1: 13). Nimi Juudas oli tuohon aikaan yleinen. ”Miksi ilmaiset itsesi vain meille” osoittaa, että Juudas ei ymmärrä, että Jeesus ilmestyy nimenomaan opetuslapsilleen ylösnousemisensa jälkeen (vrt. Ap.t. 10: 40 – 42) ja ilmaisee oikean ylösnousemuksen syömällä opetuslasten nähden. Nähtävästi Juudas ajatteli Jeesuksen olevan jonkinlainen henkiolento, joka ilmestyy unessa opetuslapsille.

Jeesus ei vastaa suoraan Juudaan kysymykseen. Jeesuksen ohjeiden noudattaminen merkitsee Hänen rakastamistaan. Silloin Isä rakastaa tätä ohjeiden noudattajaa. Näin muodostuu uusi suhde ihmisen ja Jumalan välille. Tätä suhdetta kuvaa se, että ”me jäämme asumaan hänen luokseen”. Mikään ei erota

uskovaa Jumalasta / Jeesuksesta, ja uskova voi kokea pelastuksen. Vastaavasti se joka ei rakasta Jeesusta torjuu samalla Isän Jumalan. Teksti voi myös ilmaista, että Jeesus ilmestyy vain niille, jotka pitävät Hänen käskynsä ja rakastavat Häntä.

Jeesuksen opetuksen täydentäjänä ja mieleen palauttajana toimii Puolustaja eli Pyhä Henki. Mieleen palauttaminen tarkoittaa Jeesuksen opetuksen ja toiminnan oikeaa ymmärtämistä Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Puolustaja ei lisää mitään uutta opetusta Jeesuksen opetukseen. ”Missä on Kirkko, siellä on Pyhä Henki ja armon täyteys” (Ireneos Lyonilainen).

Tieto Jeesuksen poismenosta ja Pyhän Hengen saamisesta aiheutti hämmennystä opetuslasten keskuudessa. Sen takia Jeesus ilmoittaa jättävänsä heille rauhan. Rauha merkitsee yhteyttä Jumalaan, sopusointua Hänen kanssaan. ”Kristus on meidän rauhamme” (Ef. 2: 14). Hän kehottaa opetuslapsia löytämään rauhan, Hänen rauhansa, silloin maailma ei voi tukahduttaa opetuslapsia. Tämä Jeesuksen rauha on yhdistävä opetuslapsia. Rauhan toivottaminen kuului juutalaisten tervehtimisiin niin kohdattaessa kuin erottaessa. Rauhan toivutus on osa myös kristillistä elämää (kohtaamista toisen kanssa, vrt. Room. 1: 7; 1. Kor. 1: 3) ja jumalanpalvelusta.

Jeesus kehottaa opetuslapsiaan rohkeuteen. Ensinnäkin, he eivät ymmärrä Hänen puhettaan pois menemisestä. He ehkä pelkäävät menettävänsä sen turvan, minkä he ovat kokeneet saaneensa Jeesukselta Hänen maanpäällisen toimintansa aikana. Toiseksi Jeesus valmistaa heitä Hänen tulevaan kärsimykseensä. Opetuslapsilla ei vielä ollut käsitystä Jeesuksen todellisesta tehtävästä eikä ymmärrystä ylösnousemuksesta. Edelleen opetuslapset näkevät Jeesuksessa vain ihmisen. Jeesuksen poismeneminen tarkoittaa alistumista naulittavaksi ristille, joutumista (hetkellisesti) tämän maailman ruhtinaan (Saatanan) vallan alle. Saatanan vallan Hän voittaa kuolemalla ristillä.